

vedtager her. Jeg tror, man i saa Fald vil viffte nogen mere Klarhed; men som sagt, dette Forslag er kun meget løseligt antydet af den højtærede Minister, og det er ogsaa muligt, at jeg har misforstaaet det noget. Det vil blive Genstand for Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Hvad de enkelte Forslag med Hensyn til Kirker angaar, lagde den højtærede Minister særlig Vægt paa Forslaget om de kirkelige Forhold i Lindknud og Houborg, og saa vidt jeg efter at have forhandlet med Folk, der er kendte paa de Steder, kan se, vil der heller ikke være nogen uoverskuelig Vanskelighed for at saa denne Sag ordnet paa lignende Maade, som vi have foreslaaet i Ejstrup. I alt Fald mente man det ovre fra, at det kunde de være vel tjente med. Men jeg blev lidt bange i Gaar, da den højtærede Minister sagde, at han allerede havde sluttet Handel om Præstegaarden. Jeg forstod det ikke, som det var endeligt, saa at det maatte staa ved Magt, men hvis saa var, vilde det naturligvis gøre det vanskeligt i dette Tilfælde at afsige fra den almindelige Regel. Ellers tror jeg, det var et af de Punkter, hvor man muligt kunde enes. Jeg skal med det samme sige til et Par Medlemmer, som havde Ordet for at omtale specielle kirkelige Forhold, nemlig det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) og det ærede Medlem fra Frederiksfund (P. Pedersen), at de Spørgsmaal, de fremdrog, naturligvis skulle blive tagne under Overvejelse i Udvalget. Hvad Forslaget om en Kirke i Hornsherred angaar, kende vi det jo, og jeg tror, at det ikke hører til dem, som let ordnes, uden at Spørgsmaalet om Præstegaardsavling maa ordnes med det samme. Derimod forekommer det mig, at det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds mente, at Spørgsmaalet om en Kirke i Engesvang nok kunde ordnes uafhængigt af Forhandlingerne om Præstegaardsavlingen, og er det Tilfældet, tænker jeg, at det vil kunne blive ordnet. Men Sagen trænger til nærmere Undersøgelse, og jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han ikke nu ved anden Behandling vil tage sit Forslag tilbage. Det skal da mellem anden og tredje Behandling blive Genstand for nærmere Overvejelse i Udvalget, om det hører til dem, man under de nuværende Omstændigheder kan gaa ind paa. De Forslag, som vi vare enedes om i Udvalget mellem Høire og Venstre, og som den højtærede Minister udtalte, at han ogsaa væsentlig var enig i, gjorde han imidlertid til Genstand for saa mange Bemærkninger, at jeg blev bange for, at denne Enighed skulle ende i Uenighed,

idet den højtærede Minister antydede, jeg tror næsten ved alle Forslag, i alt Fald ved de fleste, at der dog maatte ske nogen Forandring i dem. Jeg skal ikke nu komme ind derpaa, det er af den Slags Ting, man bedst forhandler i Udvalget, men jeg skal blot sige, at naar den højtærede Minister mente, at man i Stedet for residerende Kapelaner skulde gaa til Sognepræster, i Stedet for Kapeller til Kirker, saa har jeg ikke noget derimod, hvis det blot var Rådet, det drejede sig om; men jeg frygter ganske vist, at naar man gaar ind paa Sognepræsteembeder i Stedet for residerende Kapelaner og Kirker i Stedet for Kapeller, vil det betyde mere end det blotte Navn. Jeg tror, det bliver en betydelig Forøgelse af Udgifterne. Saa vidt jeg ved, er det jo Reglen, at Sognepræsterne skulle have mindst 2,400 Kr., det have vi ikke tiltænt disse residerende Kapelaner. Men, som sagt, dette Punkt ville vi jo kunne behandle nærmere under Udvalgets Forhandlinger.

Det andet store Spørgsmaal, som har været til Forhandling i disse Dage, er Spørgsmaalet om Missionsstationen i Østgrønland. Der udtalte den højtærede Kultusminister, at han vilde føle sig meget stufset, hvis denne Sag ikke nu gik igennem, da han havde bundet sig over for Indenrigsministeriet og over for Pastor Küffel. Men jeg maa sige, at hvis han skulde blive stufset ved denne Lejlighed, kan han ikke kaste Skylden derfor paa Finansudvalget eller Folketinget. Thi da vi for et Par Aar siden gik ind paa at uddanne Pastor Küffel, tog Finansudvalget et udtrykkeligt og bestemt Forbehold med Hensyn til hele Planen om Oprettelsen af en fast Missionsstation i Østgrønland. Og hvis den højtærede Minister altsaa havde villet være sikker paa at undgaa Stuffleser, saa vilde det have været naturligt, om han havde forhandlet med Finansudvalget først om Sagen, inden han gif videre med den. Nu er Rendsgerningen, at Udvalget har taget sit Forbehold, og at Ministeren altsaa selv har forarsaget sig den Stufelse, som han mulig vil komme til at lide. Hvad Spørgsmaalets Realitet angaar, overlod den højtærede Kultusminister Forvaret for denne Station til sin Kollega, Indenrigsministeren (Hørring), og den højtærede Indenrigsminister førte jo dette Forvar med megen Ohygighed og med al den Autoritet, som følger af den Stilling, han tidligere har indtaget som Direktør for den grønlandske Handel. Jeg maa imidlertid sige, at jeg ikke tror, man kan lade sig overbevise deraf til at forandre den Stilling, Udvalget har indtaget. Den højtærede Indenrigsminister mente, at Udgiften ved Sta-